

Súd: Okresný súd Lučenec
Spisová značka: 16Csp/70/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6623201871
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 02. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dušan Kucbel
ECLI: ECLI:SK:OSLC:2024:6623201871.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Lučenec, pred sudcom JUDr. Dušanom Kucbelom, v spore žalobcu EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Prievozská 2, 821 09 Bratislava-Ružinov, IČO: 35 724 803, právne zastúpeného Remedium Legal, s.r.o., so sídlom Prievozská 2, 821 09 Bratislava-Ružinov, IČO: 53 255 739, proti žalovanej A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. XX/XX, XXX XX C., o zaplatenie 297,30 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu 297,30 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne

- zo sumy 14,40 Eur od 11.11.2017 do zaplatenia,
- zo sumy 14,40 Eur od 11.12.2017 do zaplatenia,
- zo sumy 14,40 Eur od 11.01.2018 do zaplatenia,
- zo sumy 16,40 Eur od 11.02.2018 do zaplatenia,
- zo sumy 1,50 Eur od 11.03.2018 do zaplatenia,
- zo sumy 1,50 Eur od 11.04.2018 do zaplatenia,
- zo sumy 1,50 Eur od 11.05.2018 do zaplatenia,
- zo sumy 1,50 Eur od 11.06.2018 do zaplatenia,
- zo sumy 1,50 Eur od 11.07.2018 do zaplatenia,
- zo sumy 1,50 Eur od 11.08.2018 do zaplatenia,
- zo sumy 228,70 Eur od 11.10.2018 do zaplatenia,
- náklady spojené s uplatnením pohľadávky vo výške 42,91 Eur, a to všetko v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

II. Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100% v lehote 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia súdu o výške trov konania.

odôvodnenie:

1. Predmetom sporu bol nárok žalobcu na zaplatenie sumy sumy 297,30 Eur s príslušenstvom na základe dohody o uznaní záväzku zo dňa 27.05.2020 uzavretej medzi sporovými stranami na základe záväzku, ktorý vznikol medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou zo zmluvy o poskytovaní verejných služieb.

Žalovaná bola vo veci pasívna. Súd preto rozhodol verejným vyhlásením rozsudku podľa § 219 ods. 3 CSP v spojení s § 297 písm. b) CSP

2. Súd podľa § 151 ods. 2 v spojení s § 186 ods. 2 CSP nepovažoval v konaní za sporné, že právny predchodca žalobcu spoločnosť DIGI SLOVAKIA, s.r.o. uzatvorila dňa 21.06.2017 so žalovanou zmluvu o poskytovaní verejných služieb, predmetom ktorej bolo poskytovanie elektronických služieb

a prenechanie koncových zariadení do nájmu žalovanej súvisiacich s využívaním poskytovaných služieb. Právny predchodca žalobcu za poskytnuté služby a nájom vystavil faktúry s dátumom splatnosti od 10.11.2017 až 10.10.2018, ktoré žalovaná neuhradila riadne a včas. Preto právny predchodca žalobcu listom zo dňa 16.08.2018 odstúpil od zmluvy. Nebolo sporné, že právny predchodca žalobcu postúpil žalobcovi pohľadávku voči žalovanej zmluvou zo dňa 27.03.2019 a oznámil to žalovanej listom zo dňa 09.05.2019. Nebolo sporné, že žalobca uzatvoril so žalovanou dohodu o uznaní dlhu zo dňa 27.05.2020, v ktorej žalovaná uznala dlh voči žalobcovi z vystavených faktúr v sume 297,30 Eur spolu s príslušným úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy zo sumy 14,40 Eur od 11.11.2017 do zaplatenia, zo sumy 14,40 Eur od 11.12.2017 do zaplatenia, zo sumy 14,40 Eur od 11.01.2018 do zaplatenia, zo sumy 16,40 Eur od 11.02.2018 do zaplatenia, zo sumy 1,50 Eur od 11.03.2018 do zaplatenia, zo sumy 1,50 Eur od 11.04.2018 do zaplatenia, zo sumy 1,50 Eur od 11.05.2018 do zaplatenia, zo sumy 1,50 Eur od 11.06.2018 do zaplatenia, zo sumy 1,50 Eur od 11.07.2018 do zaplatenia, zo sumy 1,50 Eur od 11.08.2018 do zaplatenia, zo sumy 228,70 Eur od 11.10.2018 do zaplatenia. Podľa uvedenej dohody mala žalovaná splácať dlh v mesačných splátkach v sume 10 Eur k 30 dňu v mesiaci počnúc dňom 30.06.2020 pod hrozbou straty výhody splátok. Nebolo sporné, že žalovaná nezaplatila žiadnu zo splátok predmetného dlhu podľa dohody o uznaní dlhu. Žalobca prostredníctvom právneho zástupcu listom zo dňa 05.05.2023 vyzval žalovanú tzv. predžalobnou výzvou na zaplatenie dlhu.

3. Súd subsumoval uplatnený nárok zo zmluvy o poskytnutí verejných služieb pod spotrebiteľsky právny vzťah podľa § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka. Právny predchodca žalobcu ako dodávateľ na základe zmluvy o poskytovaní verejných služieb poskytol žalovanej podľa § 44 ods. 1 zákona o elektronických komunikáciách (zákon č. 351/2011 Z. z. platný a účinný v čase uzavretia zmluvy), pripojenie k verejnej sieti a službám. Zároveň v zmysle uvedenej zmluvy poskytol žalovanej zariadenia do nájmu podľa § 663 a nasl. Občianskeho zákonníka, ktoré mali slúžiť na sprístupnenie užívania poskytnutých elektronických služieb. Súd poukazuje na to, že predmet nájmu bol viazaný na poskytovanie verejných služieb. Išlo tak o viaceré spotrebiteľské zmluvy zahrnuté do jednej listiny podľa § 52a ods. 1 Občianskeho zákonníka, ktoré však svojou povahou boli na sebe vzájomne závislé podľa § 52a ods. 2 Občianskeho zákonníka. Súd ich preto posudzoval ako jeden celok z hľadiska uplatneného nároku. Právny predchodca žalobcu na základe poskytnutých verejných služieb a dodaných koncových zariadení vystavil faktúry, pričom splatnosť faktúr bola od 10.11.2017 až do 10.10.2018. Právny predchodca žalobcu mal podľa § 43 ods. 1 písm. a) zákona o elektronických komunikáciách právo na úhradu za poskytnuté verejné služby a za nájom zariadení podľa § 671 Občianskeho zákonníka. Z toho dôvodu bola žalovaná povinná zaplatiť právnemu predchodcovi žalobcu cenu za poskytnuté služby v zmysle vystavených faktúr. V dôsledku postúpenia pohľadávky na žalobcu podľa § 524 a nasl. Občianskeho zákonníka a oznámenia tejto skutočnosti žalovanému podľa § 526 ods. 1 Občianskeho zákonníka bol žalobca aktívne vecne legitimovaný na vymáhanie predmetného nároku. V zmysle § 43 ods. 13 zákona o elektronických komunikáciách môže poskytovateľ verejných služieb postúpiť pohľadávku písomnou zmluvou inej osobe v prípade, ak predtým vyzval žalovaného na zaplatenie omeškaných platieb a bol zároveň v omeškaní viac ako 90 dní so splnením svojho peňažného záväzku voči právnemu predchodcovi žalobcu. Žalobca v konaní produkoval dôkaz – odstúpenie od zmluvy o poskytovaní verejných služieb zo dňa 16.08.2018 podľa § 44 ods. 11 písm. b) zákona č. 351/2011 Z. z., v ktorom bola žalovaná osobitne poučená o možnosti právneho predchodcu žalobcu postúpiť pohľadávku. V čase postúpenia pohľadávky na žalobcu tiež bol žalovaná v omeškaní s plnením svojich záväzkov viac ako 90 dní.

4. Žalobca so žalovanou uzatvoril dohodu o uznaní dlhu v čase, keď jeho pohľadávka nebola premlčaná podľa § 54a Občianskeho zákonníka v spojení s § 101 Občianskeho zákonníka. Splatnosť prvej faktúry bola dňa 10.11.2017, pričom dohoda o uznaní dlhu bola uzavretá dňa 27.05.2020. Žalovaná uznala svoj dlh čo do dôvodu a výšky a zaviazala sa ho zaplatiť v splátkach, pod následkom straty výhody splátok. Uznanie dlhu podľa § 558 Občianskeho zákonníka je samostatným zabezpečením inštitútom, ktorý plní zabezpečovaciu funkciu tým, že zakladá právnu domnienku existencie dlhu v čase uznania. Uznanie dlhu nie je novým právnym titulom záväzku. Zakladá sa ním právna domnienka, ktorá je však vyvrátiteľná dôkazom opaku, že dlh v čase jeho uznania existoval. Znamená to, že skutočnosť, pre ktorú je v zákone ustanovená domnienka, ktorá pripúšťa dôkaz opaku, má súd za preukázanú, pokiaľ v konaní nevyšiel najavo opak.

Procesným dôsledkom uznania dlhu je presun dôkazného bremena z veriteľa na dlžníka. Veriteľ má v prípade sporu uľahčenú situáciu tým, že nemusí dokazovať vznik dlhu a jeho výšku v čase jeho uznania. Na dlžníkovi, naopak, je, ak chce byť v spore úspešný, aby preukázal, že dlh nevznikol, že bol

splnený alebo inak zanikol. Tieto skutočnosti sú totiž pravým opakom toho, čo uvádza domnienka, t.j. sú spôsobilé, ak vyjdú v konaní najavo, vyvrátiť obsah domnienky (rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3 Cdo 143/2008 zo dňa 29.01.2008). Žalovaná bola v spore pasívna. V spore tak nebola vyvrátená právna domnienka o existencii dlhu žalobcu v požadovanej výške. Keďže nebolo sporné, že žalovaná nezaplatila ani jednu splátku, došlo v zmysle dohody o uznaní dlhu k strate výhody splátok a žalobca mal právo požadovať zaplatenie celého dlhu naraz. Z uvedených dôvodov súd podanej žalobe vyhovel čo do istiny ako aj uznaných úrokov z omeškania v zmysle § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Súd poukazuje na to, že uznaná výška zákonných úrokov z omeškania 5 % ročne zodpovedala nariadeniu vlády SR č. 87/1995 Z. z.

5. Súd vyhovel aj nároku žalobcu na zaplatenie nákladov spojených s uplatnením pohľadávky podľa § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka za predžalobnú výzvu žalobcu prostredníctvom právneho zástupcu v sume 42,91 Eur. Súd sa stotožnil s vyčíslením nákladov zo strany žalobcu, ktoré zodpovedajú § 13a ods. 1 písm. d) v spojení s § 10 ods. 1, § 15 písm. a) a § 18 ods. 3 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb. Predžalobnú výzvu nie je možné vždy považovať za trovy konania, nakoľko tie vznikajú okamihom začatia konania podľa § 251 CSP (porovnaj uznesenie Ústavného súdu SR sp. zn. III. ÚS 60/2022 zo dňa 10.02.2022). Predžalobná výzva sa však v zmysle uvedenej vyhlášky považuje za úkon právnej služby a predstavuje tak oprávnený náklad pri uplatnení pohľadávky podľa § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka.

6. O trovách konania súd rozhodol v súlade s § 255 ods. 1 podľa pomeru úspechu vo veci. Žalobca bol v konaní úspešný v celom rozsahu. Preto súd žalovanej uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % v lehote 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia súdu o výške trov konania. O výške trov konania rozhodne podľa § 262 ods. 2 CSP súd po právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom Okresného súdu Lučenec na Krajský súd v Banskej Bystrici, písomne vo vyhotovení trojmo.

V odvolaní musí byť uvedené, ktorému súdu je určené, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, kto ho robí – odvolateľ, ktorej veci sa týka, v akom rozsahu odvolateľ napáda rozhodnutie, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody), čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh), odvolanie musí byť podpísané (§ 363 v spojení s § 127 C. s. p.). Odvolanie treba predložiť v troch rovnopisoch, inak súd zhotoví kópie na trovy odvolateľa.

Odvolanie možno odôvodniť (odvolacie dôvody) len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 C. s. p.).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 C. s. p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Zák. č. 233/95 Z.z. a noviel – Exekučný poriadok.